

בבית המשפט העליון

רע"פ 2767/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אור אפללו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז צפון

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופטות, הנשיאה א' הלמן, י' שיטרית ו-א' אבו-אסעד) בעפ"ג 26870-12-22 מיום 14.03.2023

בשם המבקש: עו"ד שי לוי

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופטות, הנשיאה א' הלמן, י' שיטרית ו-א' אבו-אסעד) בעפ"ג 26870-12-22 מיום 14.03.2023, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בקרית שמונה (כבוד השופט, סגן הנשיא מ' מרגלית) בת"פ 59121-02-21 מיום 31.10.2022.

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בעבירות של סיוע לייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-177 (להלן: חוק העונשין); החזקה ושימוש שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, לפי סעיף 10 לפקודת הסמים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; והסתייעות ברכב לצורך ביצוע פשע, לפי

סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961. בנוסף, לבקשת המבקש, צורפו לדיון בתיק דנא, שני תיקים נוספים, הנוגעים לשתי עסקאות סחר בסמים והחזקת סם לצריכה עצמית – בגינן הורשע, גם כן על-פי הודאתו.

3. על-פי עובדות כתב האישום, עובר לחודש אוקטובר 2020, קשרו המבקש ושניים נוספים (להלן: נאשם 1; נאשם 3, וביחד השותפים), קשר לגדל ולהחזיק סמים מסוכנים מסוג קנביס. לצורך כך התקשר נאשם 1 בהסכם שכירות לשכירת דירה, בה הוקמה מעבדה לגידול סמים מסוכנים (להלן: הדירה); ובה נעשה שימוש בציוד וכלים רבים לצורך גידול והפקת סמים מסוכנים. המבקש ונאשם 3 נהגו להגיע למעבדה במהלך התקופה הרלבנטית, באמצעות רכבו של המבקש. במעשים אלו גידל נאשם 1, 289 שתילי סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כולל של 41.56 ק"ג, כאשר המבקש ונאשם 3 סייעו בידו לעשות כן. כמו כן, ביום 14.02.2021, הגיעו שוטרים אל הדירה, וביקשו להיכנס, אך המבקש ונאשם 3 נמנעו מפתיחת דלת הדירה לשוטרים וזאת בכוונה להפריע להם במילוי תפקידם.

4. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המבקש יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע ויישלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. כמו כן, הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעניין העונש, וכי על המקש יושט קנס בסך של 20,000 ש"ח.

5. ביום 31.10.2022, נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום גזר על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל; מאסרים מותנים; וקנס בסך של 20,000 ש"ח.

6. המבקש ערער על גזר דינו לבית המשפט המחוזי, וזה התקבל באופן חלקי. נקבע, כי לא נפלה כל טעות בקביעת מתחמי הענישה או בקביעת עונשו של המבקש על-ידי בית משפט השלום, ואולם, לאור עיקרון אחידות הענישה, בהינתן עונשיהם של השותפים, עונשים קלים יותר – עונשו של המבקש יוקל במידת מה. בית משפט קמא מצא כי אין הצדקה להמיר את עונשו של המבקש בעונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, וזאת בפרט נוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, והעדר ההמלצה הטיפולית. לבסוף, הורה בית משפט קמא על הקלה בעונשו של המבקש כך שהעונש יועמד על 10 חודשי מאסר בפועל, כאשר יתר רכיבי גזר הדין ייוותרו על כנם.

7. המבקש מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

8. בבקשתו, טוען המבקש כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מדחיות מרובות של מועד מתן גזר הדין – דחיות אשר נפרשו על פני תקופה של כחצי שנה. גרסת המבקש, כי עיכוב

זה מהווה שיקול מרכזי שהיה על בית המשפט המחוזי ליתן לו משקל בערעור, וכי יש בעיכוב זה כדי להצדיק המרת עונשו למאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. למצער, טוען המבקש, כי יש להפנותו לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר משלים נוכח הזמן הרב שחלף.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

10. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 2251/23 בשארה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (09.04.2023)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 2516/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.04.2023)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלה, ודי בכך כדי לדחות אותה.

11. הבקשה שלפניי אינה מתיימרת להעלות שאלה עקרונית, אלא מתמקדת בענייני הפרטני של המבקש ובחומרת עונשו – על אף הנטען בה, לא מצאתי כי המקרה בא בגדר אותם חריגים המצדיקים מתן רשות ערעור משיקולי צדק או כי קיים חשש ממשי לעיוות דין. כמו כן, לא מצאתי כי יש בעונשו של המבקש משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (השוו: רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (03.09.2018); רע"פ 1281/19 מישראל נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (04.04.2019); רע"פ 1763/21 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (21.03.2021); רע"פ 2914/21 כחלון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (14.06.2021); רע"פ 7570/21 אבו טוילם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.11.2021)).

12. זאת ועוד, סבורני כי טענות המבקש בנוגע לשיקול חלוף הזמן אינן מצדיקות התערבות ב"גלגול השלישי", שהרי, בית משפט זה עמד לא אחת על כך שמשקלו של שיקול חלוף הזמן, כמו גם אופן השפעתו המדויק על גזירת עונשו של נאשם מסוים, תלויים בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ראו: רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018); רע"פ 679/21 פלוני נ' מדינת ישראל (03.02.2021)). בעניין דנא, כלל נסיבותיו האישיות של המבקש נשקלו כדבעי על-ידי בית המשפט המחוזי אשר קיצר באופן לא מבוטל את מאסרו. מצאתי כי העונש שהוטל על המבקש בסופו של דבר משקף

איזון ראוי בין כלל השיקולים הצריכים לעניין, ואינו מגלה עילה למתן רשות ערעור, לא כל שכן הפניה לשירות המבחן לאחר שבית המשפט השלים את מלאכתו.

13. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשפ"ג (17.4.2023).

ש ו פ ט